

se njegovi prijatelji, poskrili se in vendar so videli še pred kratkim njegove čudeže, spoznali ga kot pravega, živega Boga!

Pridi sem k božjemu grobu ti, ki si žalosten in obupan, tukaj bodeš našel tolažbo!

On, kojega podoba leži tukaj pred nami, rekel je svojim učencem na vrtu Getzemani, ko je videl v duhu svoje trpljenje: „Moja duša je žalostna do smrti!“ „Njegov pot pa je bil, kakor krvave kaplje, tekoče na zemljo!“ — In kakor je našel On tolažbo v — molitvi, našel jo bodeš tudi ti, ki si žalosten in obupan!

Sem k božjemu grobu pridite vsi, katere terejo nadloge tega sveta, pridite sem vi, kojih neusmiljen spremljevalec je siromaštvo, zakaj On, kojega podoba tukaj leži, ni imel še toliko ne, „kamor bi bil položil svojo glavo!“

Vi pa, kateri imate trpeti različne muke, vi, kateri stokate v telesnih bolečinah, kateri obupajoč ležite v vaših posteljah in si želite videti še enkrat božji grob, vi ubogi boleniki, pogledajte tje na razpelo, na rane tistega, ki leži v božjem grobu. Vse vaše muke, vso vaše trpljenje ni niti trohica trpljenja, katero je pretrpel On, ko je izročil nebeški svoj duh na križu v roke Svojega Nebeškega Očeta!

Pridite sem k božjemu grobu vsi tisti, kateri preganjate eden drugega, pridite sem, kateri gojite v vaših srcih sovraštvo do bližnjega! Pridite sem vi vsi, ki trosite sovraštvo med brate, med moža in ženo, pridite sem vi, ki širite mednarodne boje! Tu sem stopi hujskajoč klerikalec, tu sem k božjemu grobu pridi zagrizen politik, tu sem se podajte vi vsi, ki bi radi vtopili v žlici vode človeka samo radi tega, ker je druge narodnosti, drugega prepričanja, kakor vi! Zakaj On, kojega podoba leži tukaj, On ni poznal sovraštva, ljubezen je bilo njegovo sveto življenje, ljubezen njegova smrt, katero je pretrpel za Nemca in Slovence, za vse narode, za vsako človeško bitje! Ta veliki ljubitelj človeštva vam naj bo vzgled, zakaj še umirajoč je molil za tiste, ki so ga križali proseč od svojega Nebeškega Očeta: „Oče, odpusti jim, saj ne vedo kaj delajo!“ — — —

Minljivo je vse na tem svetu, nezanesljivo vse, kar nas obdaja, temna, skrita, negotova naša bodočnost, naša smrt pa pride prej ali slej gotovo! Ali ve le eden izmed nas, kateri obiščemo letos sveti božji grob, da ga bode obiskoval tudi v prihodnjem letu? Prej ali slej ležimo tudi mi v grobu, prej ali slej je nehalo udrihati tudi naše srce, utrpnilo bode, oko pa se bode trudno zaprlo k dolgemu počitku.

K dolgemu počitku, da, k večnemu ne!

Zakaj glej, zagrinjala na oknih cerkve se kar naenkrat odstranijo, zvonovi, kojih milih glasov že nismo slišali več dni, odprejo svoja jeklena usta, z mogočnimi glasovi bučijo orglje, nebroj svetlih luči zableskeče po cerkvi, duhoven povzdigne monštranco in veličastno doni pesem pevcev sladka: „Zveličar je od mrtvih vstal!“

„In mladenič jima reče: Jezusa iščete nazareškega, križanega, — vstal je, ni ga tukaj!“

Da, zares je vstal, premagal je moč smrti, pekla, dopolnil odrešenje človeštva, priboril mu upanje, nove nade, zakaj Njegovo zmagonosno življenje je porok nam vsem, da tudi mi ne bomo večno spavali v grobu, ne, da bomo, kakor enkrat zopet vstali iz njega! Njegovo zmagono vstajenje nam je porok, da ne neha kratek sen ga zovemo življenje, tam zunaj na pokopališču majhnem ozkem gomilu, porok je za to, da je on groba še nekaj več, porok je za to, da niso zakoprnela naša srca od zibelje do groba po sreči, da jo bodejo našle, ako so bila čista, en pri Njegovem in našem Nebeškem Očetu.

Njegovo vstajenje je tudi porok za to, da bomo enkrat videli zopet vse tiste, kateri so nas ljubele, katere smo ljubili mi in katere smo znabiti, oh, hitro zgubili, porok ti je za to, da bodeš videl svojega dragega očeta, svojo drago mater, ki je pograbila neusmiljena smrt, da bodeš videl svojo ljubo ženo, bodeš videla svojega dragega porok za to, da bodeš videl tovariša, prijatelja, znanca, dragega soseda ali pa ljubeznjive otrokatere so ti tam zunaj zakopali v prerani grobi.

A porok ti je tudi za to, da bodeš videl vse tiste, s katerimi si živel v sovraštvu na zemlji, da se bodeta srečala tam pred obličjem beškega Učenika ljubezni! Kaj mu bodeta odgovorila, ako vaji vpraša, zakaj sta se preganjala, pa je vama vendar On zaukazal, naj bi se ljubila.

Njegovo vstajenje pa je končno tudi porok za to, da bo nam treba dajati enkrat račun glede tega življenja, da bomo morali prevzeti odgovornost za vsako še najmanjše zlo, katero smo storili na tej zemlji, porok je za to, da je to publika lažba, ako misliš, da ti izbriše smrt vse računknjige življenja!

Da bi bila ta končna odgovornost za Vas prav lahka, da bi našle vse Vaše duše milost Tistim, katerega bode te dni obiskajoč gov božji grob, te naše iskrene želje Vam podarim in mladim, revnim in premožnim kot — sahnko ter Vam voščimo vsem brez izjeme prav srčno in veselo alelujo!

Vojska med Rusi in Japonci

Na vsak način se bode vojska nadaljevala, sebnno ruski car noče vedeti ničesar o miru.

V Mandžuriji

bežijo Rusi še vedno pred Japonci. Tu in tam vstavijo seveda tudi manjši ali večji oddelki poncev v bran, toda morajo se umakati. Japonci in Rusi so se že ukrepili od velikanskega napora, povzročenega od skoraj 14 dnevnega boja pri Mukdenu. — V zadnjih dneh zbuja občno zornost operacije

na morju.

Roždestvenski se je baje združil s tretjim ruskim brodom in pluje sedaj Japoncem nasproti. V

njih dneš se je poročalo, da so se videle ruske ladje v bližini Singapura in sicer jih je bilo baje 47. Plule so po štiri skupaj. Po najnovejših poročilih je Roždestvenski svoje ladje razdelil v dva oddelka. Enega je poslal pod poveljstvom kontreadmirala Folkersam skozi takozvani morski preliv Malaka, z drugim je odplul sam okoli otoka Sumatra in se bode združil zopet s prvim oddelkom v kitajskem morju. Vsako uro se pričakuje velika pomorska bitka. O japonskem brodogradu ni nikakih poročil in zopet ves svet ne ve kje je in kaj namerava. Trdi se, da se je japonski admiral Togo odločil, da bo čakal na rusko brodograd v domačih (toraj japonskih) vodah, uvaževaje, da bi bilo zlasti za njegove torpedovke zelo nevarno, ako bi se oddaljil od domačih znanih mu otokov. Nekaj brzovoznih japonskih križark je pač prodrlo do morsklega preliva Malaka, toda samo z namenom, da bi izvabile rusko ladejevje bolj proti severu. Kitajsko morje je sedaj silno viharo in za mornarje, ki ne poznajo vodovja, jako nevarno. Ako preseneti admiral Roždestvenskega kak močan vihar — imenovan tajfun — je prav lahko mogoče, da mu uniči več njegovih ladij.

Najnovejša poročila.

Iz Pariza in iz Petrograda se poroča, da se je južno od otoka Sumatra med ladejevjem admiral Roždestvenskega in japonskim brodogradom že vnela pomorska bitka. Uspeh je bil baje do sedaj na ruski strani. Roždestvenski je baje potopil Japoncem več ladij. Podrobnosti še se ne vedo. Koliko te vesti odgovarjajo resnici, ni mogoče dognati, ve se je toliko, da je rusko brodograd streljalo na japonske opazovalne ladje, ne da bi bilo znano s kakšnim uspehom. Skoraj vsa novejša poročila angleških listov pa se strinjajo v tem, da se admiral Togo z japonskim brodogradom umika pred ruskim brodogradom, ki je zvaliti na kraj, kateri bi bil za bitko Japoncem ugoden. Bržčas pride do bitke, blizu otoka Formose. — Iz Amsterdama poroča največji tamošnji list z dne 12. t. m. iz Batavije, da je blizu Anambahanu prišlo med ruskim in japonskim brodogradom do velike pomorske bitke. Podrobnosti še niso znane. Iz istega dne poroča veliki angleški list: „Daily Mail“: Mornarski krogi v Hongkongu so menili, da je japonsko brodograd že v dotiki z ruskim brodogradom, da pa se hoče umikati bitki, dokler ne pride rusko brodograd v bližino japonskih otokov. Kakor stojimo zopet na pragu velikih dogodkov.

Spodnještajerske novice.

Dohtarju „slepiču.“ Dragi prijatelj dohtar slepič! Do mi zopet, da se malo pečam s tvojo priljubljeno pesmijo! Sicer bi ti bil rad zložil zopet eno pesmico, pa je sedaj post, nočem popevati! Nikakor pa te ne smem in ne morem pustiti pri miru, ker si ti najljubši klerikalni tepec cele naše štajerske dežele. Kakor sem bral v nekem slovenskem časopisu, spisal si ti „regimenten“ članek in napadal ž njim ptujsko

okrajno sodnijo, napadal ž njim mariborško okrožno sodišče in graško nadsodišče — vse po stari navadi. Svoj čas so izrekli porotniki, da si ti sodnijsko znani o v a d u h (denuncijant), pa to še je vse premalo. Ti še si nekaj več! Ti si največji lump, kar jih živi na Štajerskem. Da si zahteval od neke kmetice plačilo za to, ker si jej zmenjal denar, to ni bilo lepo, a naravnost vnebovpijoča predrznost pa je to, da si upaš ti svojemu slovenskemu ljudstvu trditi v obraz, da si njegov prijatelj, med tem ko to ljudstvo goljufavaš od spredaj in od zadi. Ti pišeš v navedenem članku, da baje nemški sodniki prigovarjajo slovenskim kmetom, naj bi si ti pri tožbah in obravnavaх vzeli za zagovornike nemške odvetnike! Ta trditev smrdi prav oistro po ovaduštvo, sicer pa je ne le velika laž, temveč grozna oslarija! Slovenskemu ljudstvu tega namreč ni treba nikomur svetovati, ker je že davno spoznalo, da niso taki zagovorniki, kakor si ti, vredni niti ne piškavega oreha. Nemški odvetnik ima dvajstikrat prej usmiljenje se svojo slovensko stranko, kakor pa taka slovensko dohtarska pokveka kakor si ti! Ljubeznjivi dohtar slepič, rad ti verjamem, da nimaš več nobene stranke in da ti kruli tvoj vedno lačen želodec, pa to ničesar ne škoduje! Farizejska, podla, dohtarska duša ti, idi raji pometat konjskih fig, kakor da javno blatiš poštenjake in jim kradeš njihovo čast! Zadnjič sem zvedel, da ti je tvoja ljubica zašepetala na uho, da ti bode podelila na skorem za pisanko zopet — mladega slepiča; to me je kot tvojega najboljšega prijatelja jako razveselilo! Slišal sem tudi, da bodeš zopet na skorem šel kaše pihat radi častikraje, tudi to me veseli, ker vem, da bodeš vsaj „ričeta“ sit. Slepič, ko sva sedela nekaj skupaj v čitalnici, si mi rekel, da mora pravi prvaški dohtar vedno „živijo slovenski rod“ vpiti, vedno povdarjati „svoji k svojim“, potem lahko guli in odira kmečko ljudstvo kakor hoče, samo tu in tam mora dati še kako kronco za dijaško kuhinjo, da potem ljudstvo misli, da je zares njegov prijatelj. Tedaj seveda nisem pogruntal tega gesla, danes je sem. Lump, ti se vedno ravnaš po tem geslu a „neumen“ slovenski rod ni zadovoljen ž njim. Mogoče ti postavi še po smrti bronast spomenik. Napis na spomenik pa sem ti že jaz sestavil. Glasil se bode: „To je navečja šema, kar jih je rodila kmečka mati, to je tisti dohtar slepič, kateri je živel samo za oderuštvo kmečkega stana in je — crknil vsled same jeze, ker se mu v zadnjih njegovih dneh ni posrečilo več nobeno ovaduštvo!“ Tvoj zvesti prijatelj: ptujski jež.

Sadno drevje imajo za prodati: Jožef K a i n č, pesestnik v Pungercih, občina Cirkovce, pošta Pragerhof. (Več tisoč visokodebelnih jabolčnih in nekaj gruškovih drevesc izvrstnih vrst.) — Dediči Ignaca N o u a c k h - a, Kostreinitz pri Rogacu (Rohitsch). Tudi visokodebelna drevesca in sicer: mašancke, šampanske rajnete in zimske zlate parmene. Sadjerejce opozarjamo na prodajo teh drevesc, katere se oddajo po prav nizki ceni.

Kaplan v Makulah neki Alojz Kramaršič in tamošnji nadučitelj (!!!) Sampel sta tožila več